

Kraschrapport från Mittsverigebanan Maj 2007.

SUNDSVALLS
PROFILDEKOR

17:e Maj och premiärkörning med "banåkning.nu" på vår hemmabana Mittsverigebanan strax söder om Härnösand. Efter denna bankörningspremiär så skulle körningarna med Norra Roadracing Sällskapet starta med träningar varje vecka och hojsäsongen skulle dra igång på allvar. Till detta hade jag längtat hela långa vintern.

Drog ut på första 20min passet och kände lite på banan. "Tourade" runt på tider runt minuten och det kändes underbart och trevligt att få stifta bekantskap med hemmabanen igen.

Väl inne i depå igen så krängde jag om och vände på bakdäcket för att få en jämnare slitning och bättre livslängd på däckerna då det nästan bara är högerkurvor på denna bana. På med däckvärmarna, men nu var det bara 20min till vårt nästa körpass. (Värmarna bör ju i alla fall sitta på i 45min).

Ja, ja, bättre med lite värme än ingen alls tänkte jag och vårt 2:a körpass startade och jag drog ut. Tyckte att däcken bet i bra ändå och jag tänkte att nu skulle vi kunna öka tempot från första passet och kanske t.o.m kapa personbästa direkt. Jag körde på bra och tyckte att det gick fort och fint när jag fick en fet highsider då jag vred på gas ut ur högerkurvan nere där banan vänder tillbaka uppåt igen mot E4-böjen. Bakdäcket sladdade ut, hojen vred sig snabbt ut på tvären och sedan högg bakdäcket fast vilket gjorde att jag slungades rak upp i skyn, gjorde någon form av volt och landade sedan på asfalten mitt i banan med hojen tumlandes runt bakom. Klev snabbt upp och tog mig på sidan av banan. Kände att smärta började komma lite varstans i kroppen men kraftigast i vänster fot. Högläge tänkte jag och lade mig snabbt ned med foten i luften. De kom och hämtade mig och hojen på släpkärra och vi åkte in i depån. Vågade först inte ta av mig stöveln men en sjuksyster som också var där och körde tyckte att det där måste jag åka till sjukhuset och få kontrollerat och när jag sedan tog av mig stöveln och strumpan såg man att det inte stod rätt till med stora svullnader och ben i foten som pekade fel etc. Jag fick hjälp att lägga ett rejält bandage på foten av en gammal fotbollstränare och mina hojkamrater tog hand om packning av släpvagnen och all utrustning medan min arbetskamrat Fredrik som hade kommit för att titta skjutsade mig till Sundsvalls Sjukhus. STORT TACK till alla er som hjälpte till.

Från hopp till förtvivlan.

Väl på sjukhuset blev jag snabbt insläppt på akuten och fick ligga ned på en brits där jag fick en första kontroll av kroppen. Ont lite överallt men ingen fara förutom foten verkade det som, men den såg däremot inte alls bra ut. Minst 6veckor i gips blev direkt första utlåtandet. OK det kan jag leva med tänkte jag. Då är jag tillbaka ganska fort. Det fanns hopp. Men nu skulle vi in på röntgen. Flera vändor in och ut för att kolla foten, leder, underben etc. Efter kontroll av bilderna blev det dystrare besked. Ser inge bra ut det där och det blir minst 12 veckor i gips. Nu är det bra kört tänkte jag men det fanns ändå en gnutta hopp. Fick tid för operation direkt. De bedövade bara underkroppen vilket gjorde att jag bl.a kunde höra vad de sade. Jag uppfattade att det tydligen var mycket värre i verkligheten än vad man kunde se på röntgen och operationen skulle bli komplicerad. De berättade också att vanligtvis så stelopererar man ofta sådant här fall direkt men eftersom jag tjuvade att jag ville bli återställd till ursprungligt skick så gjorde de ett seriöst försök att lappa ihop mig. Det gick åt en hel del häftklammer och skruv mm och själv så tänkte jag... Nu är det nog kört.

Dagen efter när läkaren kom och ställde slutdiagnosen så vände det lilla hopp som fortfarande fanns kvar till förtvivlan. Du måste ha gips i 4månader, du får inte arbeta på 3månader och de första 2veckorna måste du ligga helt still i sängen. Återbesök efter 2 veckor och 6veckor för kontroll, borttagning av stygn och omgipsning mm. Om du skall bli bra så är det detta som gäller och det är upp till dig.

Jag som hade planer att börja jobba redan på Måndag och kanske även kunna njuta lite av sommaren utan gips. Men det är bara att bryta ihop och komma igen och ta nya tag inför 2008. Som sagt... det som inte dödar härdar.

Tack alla som hjälpte till och speciellt tack till all otroligt trevlig personal på Sundsvalls Sjukhus på alla de avdelningar som jag passerade. Akuten, transport, röntgen, operation, uppvakning och observation tror jag att det var. (Däremot så skulle de behöva gå minst 5-6 charmkurser på Sjukhusapoteket så att förstår att de har ett serviceyrke och att de lär sig hur man bemöter människor).

Ni kan självklart följa händelserna online och hur det går med läkeprocessen och comebacken på **N-TRADE RACING** webben. <http://www.n-trade.se/racing>

Nu kommer Hasse att få hålla teamets fana extra högt på banorna i sommar och som vanligt kan ni följa hans framfart och hur det går för honom på vår websajt.

Vänliga hälsningar Kenneth Nilsson **N-TRADE RACING**.

